

S.S.P. QUISLINGS BREV TIL KONGEN ³ ₂

OSLO 15/10-45

113296

TIL KONGEN.

Jeg har idag fått meddelelsen om at Høyesterett 13. ds. har stadfestet lagmannsrettens dom, hvorved jeg er dømt til døden.

I den anledning henholder jeg mig til de redegjørelser, skriftelige og muntlige, som jeg har gitt under saken. Min sak er ikke bare en juridisk sak, men først og fremst en politisk og historisk sak av ~~nykk~~ omfattende og dybtgripende karakter, hvor forholdene er særdeles kompliserte og på ingen måte helt klarlagt.

Saken er derfor ikke egnet til endelig avgjørelse etter straffeparagrafer, og i særdeleshet ikke etter prøvisoriske anordninger utferdiget i utlandet under krig og hvis lovelighet kan bestrides.

Endnu mindre kan denensidig avgjøres på grunnlag av den motsetning i politisk syn som har vist sig overalt under behandlingen av denne sak og hvorved det hele reduseres til et maktspørsmål.

Selv medlemmene av Høyesterett har grepet inn i saksforholdet ved sitt initiativ til dannelsen av administrasjonsrådet i samarbeide med de tyske myndigheter.

Denne handling, der som den norske regjering selv uttalte i kunn-gjøringen av 17.4.1940, ikke hadde rettsgrunnlag i noen norsk lov, førte umiddelbart til etableringen av Rikskommisariatet og Gestapo og til at Norges selvstendighet like overfor okkupasjonsmakten gikk tapt, således som måtte forutsees.

De som har ansvaret for årsaken til denne utvikling med alle dens ulykkelige følger, er ikke de rette til å dømme en mann som har satt ålt inn på å bøte på disse skjebnesvangre feil og hevde Norges interesser like overfor okkupasjonsmakten.

Heller ikke foreligger ennå resultatene av de nedsatte granskningskomiteers undersøkelser av de forhold som danner bakgrunnen for hele denne sak, og for min handlemåte. Jeg sikter i særdeleshet til de forhold som mot folkets vilje bragte Norge inn i krigen, og helt uforberedt.

Av de muntlige og skriftelige redegjørelser som jeg har avgitt i forskjellige instanser, vil fremgå hvad jeg mener om dommene.

Selv om mening står mot mening, vil en ~~ixallixfremtid~~ ikke i all fremtid så lett kunne komme forbi de faktum at en god nordmann som har ofret hele sitt liv for sitt land og folk, og etter beste evne og med godt resultat har ledet landet i disse fem vanskelige ~~ÅÅ~~ krigsår, han dømmes til døden som forræder og forbryter, og uten at hans positive innsats kommer det ringeste i betraktning. Og

heller ikke hans patriotiske motiver og de omstendigheter hvorunder han har handlet.

Det er ikke gjort noe forsøk på å forstå hverken min eller Nasjonal Samlings ærlige og gode vilje og vel ~~begrunnede~~ begrunnede handlemåte. Og tvil er tatt som bevist anklage.

At man allerede nå skal forstå min innsats for å redde Europa, og dermed Norge mot Østen, og for å skape et europaisk folkefelleskap slik som den historiske og tekniske utvikling og også Norges livsinteresser kræver, det venter jeg ikke. Men min direkte innsats for landet burde en kunne innse og i rettferdighetens og sannhetens navn anerkjenne.

Jeg vil også fremholde at Nasjonal Samlings ideologi er utformet av mig allerede i 1918, altså lenge før den tyske nasjonalsosialisme og helt uavhengig av denne.

Den adskiller sig fra den på fundamentale punkter og kan ikke settes i samme kategori eller klasse. Nasjonal Samling betegner en selvstendig Nordisk og kristelig livsanskuelse.

Denne selvstendighet blev også sterkt ~~fremhevet~~ hevdet under krigsårene, selv om en på grunn av okkupasjonens trykk ikke kunde bringe den klart til uttrykk offentlig.

Overhodet slår jeg fast at en rekke av anklagene mot mig er også fremsatt og godtatt uten årsak og bevis.

JEG ER URETTFERDIG OG USKYLDIG DØMT, og mange menneskeskjebner er knyttet til min.

Hvis en slik urettferdig dom fullbyrdes nu efter at freden og friheten er vunnet tilbake, begås i rettens og fedrelandets navn et justismord.

Det bringes over det norske folk et ansvar som vil nedkalle historiens strenge dom.

Ikke jeg blir dømt om jeg lider martyrdøden.

Avgjørelsen av dette spørsmål tilligger nu Deres Majestet og Deres Majestets regjering.

Jeg søker ikke om nåde for mig selv. Men jeg vil be Deres Majestet om at det vises midhet like overfor de medlemmer av Nasjonal Samling som er under rettsforfølgning.

De aller fleste av dem har utvilsomt ut fra sannt patriotisk sinnelag sluttet sig til den av mig ledete bevegelse og mente det beste for for sitt land.

La ikke det norske rettsamfunn bli en kalket grav og folket ta ~~varig~~ varig skade på sin sjel.

Den strenge straffeforfølgning og almindelige forfølgelse i forbindelse tatt som nå finner sted mot Nasjonal Samlings folk, kan vanskelig